

(המשך מעמוד 29)

של זמנו. (אנריקו, התיאטרון הקאמרי).

★ אחת ההצגות היפות של העונה מוצגת בבוסטון, עלידי חבר שחקנים בעלי יוזמה והעזה. **איפה, איפה אתה ג'וני אינו** מחזה גדול דחאק, אבל הוא בנוי בתפיסה התיאטרונית הכי מתקדמת, לפיה אין הכרח שיהיה קשר בין האירועים והמצבים השונים שיש בהצגה, אבל לכל מצב שנוצר — אם זה הקטע על הליצן המספר סיפור ארוך, עם מסר השכל, מבלי להוציא אף מילה אחת מהפה, רק העוויות שפתיים, או סצינת מסיבת חשיש. כשהשחקנים עוברים מהצטלם בות של ישו, לריקוד ביט, ובאותו הקצב, באותן תנועות, לפנטומימה של מלחמה. לכל מצב יש משמעות ויש חיים.

אבל המיוחד באיפה אתה ג'וני אינו הן מחזה אלא ההצגה, המתקיימת כל הזמן ב-תנועה שוטפת ובקצב. עם שחקנים מוכשרים, שהבולט בהם הוא ישראל גוריון, ו- עם במאי מוכשר ומתרגם שתירגם את הן מחזה לעברית יפה, פלאסטית ומקסימה. הצגה צעירה, מלאה חן ומלאה יופי.

★ באיש הסיר היה (תיאטרון בימות) מספרים חמישה שחקנים צעירים סיפורי חסידים, על אנשים פשוטים ותמימים, המאמינים בחיים, באדם, ובאלוהים. זוהי הצגה מרהיבה, שבה הקריינים משתלבים בים בסיפורים, המשתלבים במשחק, המדגים אותם. והמישחק משתלב בתפאורה, המשתלבת בניטארות, במנגינות, ובקצב, המשלימים את צבעוניותה.

★ איך מורידים את האבן מהקומ'קום? מגיש חבר-הכנסת שאילתה לאחד השרים. עם חומק" עונה השר ומפרט את התשובה, עומד מישהו מגיש שאילתה דומה ועוד מישהו. ובסוף כשמישהו שואל

מדוע פורסם שנהרגו בפעולה 19 חיילים בשעה שנהרגו 99, קם שרהביסחון ומסביר שבהזדמנות זו הוא רוצה לברך את זה וזה, על הוצאת ספרו החדש, וכו'. מוכי. מערכון זה ועוד מערכונים דומים, ושיירים, ופזמונים, מטפלים כולם בשכרות-הניצחון של מלחמת ששת-הימים, בקברט הסאטירי **את ואני והמלחמה הבאה**, שבו בימוי חלש ומישחק חובבני אינם מקלקלים את הסכסס המבריק של חנוך לוין.

תערוכות

★ בתערוכת הסתיו (מוזיאון תל-אביב, ביתן הגנה רובינשטיין) תמצאו שפע של חידושים, חיפושים, האמנויות החדשות של הפופ והאופ והפסיכודליה, לצד הציור המופשט הנעזר יותר ביכולת של המיכחול, מאשר בעולם התעשייתי האפור שבחוק. לצד ציורים מעניינים, מוצגים שם פסלי ברזל וברונזה, ופסלים יצוקים מחומרי תעשיות, כמו פוליאסטר חילני. זוהי תערוכה רבגונית, חיה, מעניינת, שהאטרקציה העיקרית שבה היא גופותיו החיות, היצור קות בגומי, של יהודה בן-יהודה. המזעזע בזה הוא שכשמעתיקים גוף חי, ללא אמנות, הרפכים אותו לגתיה, ורואים אנשים, ש- אפשר להכיר אותם, והם דומים לגופות של עצמם. כמו שהפיסול היחני אהב את גוף האדם והנציח אותו, עם חיים ותנועה, באבן, כך כאן, בגופותיו של יהודה בן-יהודה, יש מן עדות לאפסותו של האדם. תמונה מזעזעת, המזכירה את גיא העצמות היבשות של יחזקאל.

★ **יאיר גרבוז** (גלריה גורדון) רואים הפגנות המוניות, רואים נואמים זועקים

לתוך רמקולים, רואים צלמים, ורואים מצטלמים, רואים את החיים המודרניים, מעוותים, מגוחכים, דומים קצת לחלום בלהות, בציורים שהאפקט העיקרי שלהם נוצר בעזרת צבעים חריפים מאוד, וניגודים חזקים בין צורות גאומטריות חדות לקחים רכים ועדינים.

★ **מוריס לאזאר** (גלריה ע"ש צימ' רינסקי) אתם לא יכולים לתאר לעצמכם כמה גבישים מצויירים, מוצמדים זה לזה, אסתטיים מאוד, יכולים ליצור אשליות אופטימיות, ולהפוך מראות של נוף, של פרחים, של צבעים למשהו פנטסטי, קסום. לכו ותראו.

★ **יוסף צפלין** (גלריה לאמנות הן קיבוץ — לים) הנושאים שלו ליריים: ילדים, אמהות, טבע חשוף, מנגנים ותזמורות. והם מקבלים אופי נוגה מלנכולי עלידי צבעים מתאימים, בציורים שהצד החזק הוא הרישום.

★ **ינאל תומרקין** (גלריה מבט) מתאר את עולם האלימות, מוקיע אותו ושר לו שיר הלל, בפסלים מלאי עוצמה, עם מתח חזק, ספרותי ופלאסטי בין הצורות. זוהי אמנות גדולה. יש לראות.

קולנוע

אמנות

★ **רכבת תחתית** (מקסיס, תל-אביב) כל האלימות האמריקאית, השינאה הן גזעית, הטירוף המיני, כאילו מודחקים בתוך המיני המהודקת של שירלי נייט, המתעללת בצעיר כושי ברכבת התחתית, מלבה את

יצריו, מעליבה אותו, עד שהשינאה שלו לגזע הלכן מתפרצת בפראות מתוך מלכוד שיו המערביים המסודרים, ואו היא הורגת אותו ומחפשת לה קרבן חדש. מחזה בעל כוח מיוחד וזה לביצוע היסטרי מעולה, ההופך את ההצגה המוסרטת לחוויה חזקה שלא כדאי להחמיצה. . .

★ **פרסונה** (פאריז, תל-אביב) צביעות, חומר קומוניקציה, שינאה, אלימות. כל הן ערכים היפים הללו מודגמים בסידרה של דיאלוגים והרצאות מוסרות עלידי שתי נשים, אחת המתחפשת לאילמת, ושניה הן מספלת שלה מטעם בית-החולים לחליררות, בסרטו הכבד של אינגמר ברגמן.

★ **פמליה** (גת, תל-אביב) הבמאי הן מבריק ריצ'ארד לסטר נתן חופש מוחלט לגאונותו הקולנועית, ובעזרת שני שחקנים מעולים משתוללת המצלמה שלו באופן מרהיב, ללא מעצורים. אלא שאין מאחורי השתוללות זאת שום תוכן, רק דמויות מטושטשות, ורעיונות פשטניים, שדחאק הם, בניגוד לצורה היורטואונית, מובאים בדרך בנאלית שגרתית.

פעולה

★ **בללא מושפט** (הוד, תל-אביב) מחסל זין גבין עשרות פושעים, בזה אחר זה, משום שבתור קצין-משטרה, שטיפל בהם שנים עלידי החוק, הם נמאסו עליו. סרט עם הרבה מתח, ועוד יותר הרבה הרגים.

★ פחות מתח ופחות הרגים יש ב- **שאלאקו** (בן-יהודה, תל-אביב) סרט מלא הבטחות בלתי מקוימות על כוכבים גדולים ועלילות גבורה ואהבה בין ענקי הבד. אפשר ליהנות משון קונרי ובריגיט באדרו, אם

אזוניון
הנעלים האובגנטייות - לילדים ולנוער

נמכרו ב:

- תל-אביב: **נעלי בחבי** דיונוף 175
- נעלי איל** בן יהודה 6
- ירושלים: **פריימן את בין** יפ 50 בני העסורים
- נתניה: **נעלי גזית** בכר ציון
- כרם-שמע: **נעלי עופר** קקיל 116
- חולון: **נעלי נעורים** שוקר 52
- רמת-גן: **נעלי נוער** ביאליק 49
- רימון וליד סביון: **נעלי וילגיט** המרכז הסחרי
- עפולה: **נעלי רחום** ארלוזורוב 8-10
- פחיתקה: **נעלי דודינא** חובבי ציון 15
- חיפה: **נעלי מרפר** הרצל 32
- חדרה: **נעלי אביב** הנשיא 49
- קרית מוצקין: **נעלי תמר** שד' השופטים 29
- רחובות: **נעלי רוקוד** פפ 109 חרל"פ 161
- עכו: **נעלי צבי** בן-עמי 30
- נצרת עילית: **נעלי נתן** מרכז רסקו 9
- הרצליה: **נעלי גבי** סוקולוב 32
- בת-ים: **נעלי ויזל** בלפור 41
- נבעתיים: **נעלי תוכי** ויצמן 12
- רמת-חן: **נעלי יפעת** ריאל 26

החברה המאוחדת ליצוא E.M.U. Union

תל-אביב - האסוף האחרון